

DECIZIE

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Seksimp Group” Societate cu Răspundere Limitată împotriva deciziei din 08 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea cu Capital Străin „Seksimp Group” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Igor Doicov privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 24 decembrie 2014, ÎCS „Seksimp Group” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Doicov solicitând încasarea prejudiciului material în mărime de 9000000 euro sau echivalentul lor în lei la ziua executării hotărârii și a cheltuielilor de judecată.

În susținerea acțiunii, reclamantul a invocat că pînă în anul 2011 a deținut dreptul de proprietate asupra zece grajduri pentru creșterea porcinelor în satul Greblești, rl Strășeni.

La data de 18 iunie 2010, a încheiat cu SRL „Triftex Impex” un contract de locațiune a grajdurilor pentru creșterea porcinelor și a terenului aferent, prin care s-a obligat să transmită în posesie și folosință pe un termen de 5 ani bunurile imobile, iar SRL „Triftex Impex” s-a obligat să achite chiria lunar pentru folosirea grajdurilor. Chiria pentru primul an a constituit suma de 3600 euro.

Menționează că, contractul a fost întocmit de către pîrîtul Igor Doicov și a fost pus la dispoziția directorului ÎCS „Seksimp Group” SRL-Blaz Svetek, la fel, și datele prevăzute în contract au fost introduse de Igor Doicov.

Susține că, datele cu privire la contul bancar au fost indicate eronat în contractul de locațiune de către SRL „Triftex Impex”, fiind indicat contul bancar nr. VICBMD2X473 2374478946, cont bancar ce aparține lui Blaz Svetek ca

persoană fizică, însă contul bancar al ÎCS „Seksimp Group” SRL în euro este AIB 2251927041524.

Consideră că, aceste date au fost introduse intenționat eronat de către Igor Doicov.

Afirmă că, la data de 05 august 2010 între SRL „Lenard Agro” și SRL „Triftex Impex” au fost încheiate două contracte de vânzare- cumpărare. Unul din care avea ca obiect vânzarea de către SRL „Triftex Impex” a furajului pentru porcine, iar cel de al doilea avea ca obiect vânzarea a 2500 de capete de porcine companiei SRL „Lenard Agro”. Raporturile contractuale stabilite dintre SRL „Lenard Agro” și SRL „Triftex Impex” în baza acestor două contracte sunt separate de raporturile contractuale stabilite dintre SRL „Triftex Impex” și ÎCS „Seksimp Group” SRL în baza contractului din data de 18 iunie 2010 și nu sunt conexe.

Relatează că, la data de 22 februarie 2011, SRL „Triftex Impex” în persoana lui Igor Doicov, a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Seksimp Group” SRL, prin care a solicitat rezilierea contractului de locațiune din 18 iunie 2010 încheiat între ÎCS „Seksimp Group” SRL și SRL „Triftex Impex” privind locațiunea bunurilor imobile.

Consideră că, prin acțiuni ilicite ale lui Igor Doicov, prin intermediul firmelor create cu acest scop SRL „Triftex Impex” și SRL „Lenard Agro” au lipsit ÎCS „Seksimp Group” SRL de dreptul de proprietate asupra tuturor acestor grajduri de creștere a porcinelor. Începînd cu anul 2011, ÎCS „Seksimp Group” SRL nu mai putea transmite în folosință grajdurile sale către alți antreprenori cu care a stabilit relații de locațiune și anume cu D.O.O SIMPEKS cu sediul în Slovenia, companie cu care a încheiat la data de 09 ianuarie 2010 contracte de locațiune a acestor grajduri.

La data de 02 noiembrie 2011, D.O.O. SIMPEKS a înaintat o reclamație către ÎCS „Seksimp Group” SRL, prin care a solicitat de a-i fi reparat prejudiciul material în mărime de 3000000 euro pentru faptul că nu i-a fost transmis în folosință și posesie grajdurile, conform obiectului contractului din 09 ianuarie 2010.

Declară că, este obligat la repararea prejudiciului material pentru netransmiterea în termen a posesiei și folosinței grajdurilor către D.O.O SIMPEKS în sumă de 3000000 euro pentru perioada de un an de zile. Din cauză că timp de trei ani nu au fost transmise grajdurile în posesia și folosința către D.O.O. SIMPEKS datorită acțiunilor ilicite a pîrîților, adică din 2011 pînă în 2014, compania ÎCS „Seksimp Group” SRL este obligată să achite suma de 9000000 euro companiei D.O.O. SIMPEKS cu titlu de prejudiciu material.

Notează că, această sumă constituie suma solicitată de D.O.O. SIMPEKS rezultînd din venitul care urma a fi obținut în cazul în care era executată obligația de către ÎCS „Seksimp Group” SRL de a transmite grajdurile în termenul prevăzut de contractul de locațiune din 09 ianuarie 2010 și anume nu mai tîrziu de 01 ianuarie 2011. Venitul ratat s-a calculat de către D.O.O. SIMPEKS rezultînd din numărul de capete de porci care urmau a fi crescuți de către D.O.O SIMPEKS.

Indică că, executarea acestei obligații a fost împiedicată prin acțiunile ilegale ale pîrîtului.

Prin hotărârea din 10 iunie 2015 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, s-a respins ca fiind neîntemeiată și tardivă cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Seksimp Group” SRL împotriva lui Igor Doicov privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 08 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de ÎCS „Seksimp Group” SRL și s-a menținut hotărârea din 10 iunie 2015 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău.

La data de 17 noiembrie 2015, ÎCS „Seksimp Group” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 08 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel eronat a aplicat normele de drept material.

Indică că, instanțele ierarhic inferioare au concluzionat că acțiunea înaintată împotriva lui Igor Doicov este neîntemeiată și tardivă, ceea ce contravine practicii Curții Supreme de Justiție care a stabilit că o acțiune este neîntemeiată sau tardivă.

Consideră că, instanța de fond greșit a concluzionat că acțiunea este depusă tardiv, menționând că acțiunile lui Doicov Igor sunt din iunie 2010 și februarie 2011, însă instanța de fond nu aplicat prevederile art. 272 alin. (1) Cod civil.

Menționează că, instanța de fond nu a luat în considerare că au aflat despre încălcarea dreptului atunci când hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție a devenit irevocabilă, adică la data de 11 octombrie 2012. În opinia sa, trei ani de zile nu au expirat pînă la momentul actual din momentul de cînd au aflat despre faptul că Igor Doicov a fos implicat în aceste acțiuni ilicite. Or, despre faptul că a fost pregătită o schemă bine gîndită de a-l deposea de bunuri a constatat cînd a aflat despre irevocabilitatea acestei hotărâri.

Reiterează că, instanțelele ierarhic inferioare au aplicat eronat legea civilă privind calcularea termenului de prescripție extinctivă.

Precizează că, Igor Doicov a participat în procesul civil prin care a fost lipsit de bunurile imobile, ce aparțin ÎCS “Seksimp Group” SRL, însăși pîrîtul recunoaște acest fapt prin referința depusă. Deși nu recunoaște că a participat de la începutul acestui proces, acesta a participat în calitate de reprezentat și la faza executării hotărîrii judecătorești în care au fost vîndute ilegal la licitație bunurile ce aparțineau ÎCS “Seksimp Group” SRL. Respectiv, în opinia sa, se observă modalitatea în care a fost realizată schema ilegală de lipsire de bunuri de către Igor Doicov prin începerea procesului civil și participarea la executarea hotărîrii judecătorești.

Indică că, pîrîtul a întocmit contractele de locațiune și a perfectat cererea de chemare în judecată, deși nu a fost semnată de el. În opinia sa, Igor Doicov a participat la multe acțiuni ale schemei ilegale și din umbră.

Igor Doicov expedia scrisori cu plicuri goale pe adresa ÎCS “Seksimp Group” SRL, cu scopul de a obține niște avizuri de recepție în vederea îndeplinirii planului său meschin de a lipsi ÎCS “Seksimp Group” SRL de bunurile sale imobile.

Consideră că, acțiunile lui Igor Doicov sunt ilegale, din care motiv a depus plîngere la poliție, iar în prima instanță acesta a recunoscut că împotriva lui a fost depusă plîngere.

Invocă că, instanța de fond eronat a concluzionat că acțiunile acestuia nu sunt dovedite a fi ilegale, deoarece, în opinia sa, este cert faptul că ÎCS “Seksimp Group” SRL a fost lipsit de bunurile sale imobile pe motiv că nu au fost identificate niște conturi bancare de către SRL “Triftex Impex”.

Remarcă că, în hotărîrea instanței de fond se indică că în cerea de apel Blaz Svetek a menționat conturile în contractul de arendă, însă, specific că, cererea de apel a fost depusă de Liza Gaidău, fosta contabilă, care în opinia sa, a fost implicată în această schemă criminală, fiind depusă plîngere și împotriva ei.

Relatează că, în hotărîrea instanței de fond se indică că Igor Doicov nu este responsabil de cauzarea prejudiciului, dat fiind faptul că este avocat și acesta nu este responsabil pentru acțiunile clientului. Însă, în opinia sa, Igor Doicov este implicat în acțiuni criminale, urmînd să răspundă pentru prejudiciul cauzat în special prin expedierea scrisorilor cu plicuri goale, întocmind actele de procedură corespunzătoare ca prin acțiuni raider de a fi lipsit de bunuri.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curtii de Apel Chișinău a fost adoptată la 08 octombrie 2015, iar recurentul a declarat recurs la 17 noiembrie 2015, ceea ce denotă că recursul declarat de ÎCS “Seksimp Group” SRL la data de 17 noiembrie 2015, este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 27 ianuarie 2016 completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi.

Prin prisma art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinînd argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Seksimp Group” Societate cu Răspundere Limitată și va casa parțial decizia instanței de apel și parțial a primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.445 alin. (1) lit.b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre.

Conform art.14 Cod civil, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat). Dacă cel care a lezat o persoană într-un drept al ei obține ca urmare venituri,

persoana lezată este în drept să ceară, pe lângă reparația prejudiciilor, partea din venit rămasă după reparație.

Conform art. 602 alin.(1), (2) Cod civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Conform art. 1398 alin. (1), (2) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 118 alin.(1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 130 alin. (1-3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Atât instanța de apel, cât și prima instanță, fiind investite cu judecarea pricinii în speță, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și având la bază cumulul de probe prezentate de părți, corect au ajuns la concluzia respingerii acțiunii înaintate de Întreprinderea cu Capital Străin „Seksimp Group” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Igor Doicov privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată ca fiind netemeiată, doar că incorect au respins-o ca fiind și tardivă.

Din materialele pricinii rezultă că la data de 18 iunie 2010, între ÎCS „Seksimp Group” SRL și SRL „Triftex Impex” a fost încheiat un contract de locațiune a grajdurilor pentru creșterea porcinelor și a terenului aferent(f.d.5-7).

Prin hotărîrea din 18 aprilie 2011 a Judecătoriei Economice de Circumscripție s-a reziliat contractul complex cu elemente de locațiune și arendă din 18 iunie 2010 încheiat între ÎCS „Seksimp Group” SRL și SRL „Triftex Impex” și s-a încasat de la ÎCS „Seksimp Group” SRL în beneficiul SRL „Triftex Impex” cu titlu de prejudiciu suma de 1219000, 00 lei și cu titlu de cheltuieli de judecată în sumă de 36770, 00 lei (f.d.55-57).

Prin decizia din 03 aprilie 2012 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de ÎCS „Seksimp Group” SRL; s-a menținut hotărîrea din 18 aprilie 2011 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, s-a încasat cu titlu de taxă de stat pentru depunerea apelului suma de 15000 lei de la ÎCS „Seksimp Group” SRL, iar de la suma de 7427 lei cu titlu de taxă de stat pentru depunerea cererii de apel a fost scutit (f.d.58-61).

Prin decizia din 11 octombrie 2012 a Curții Supreme de Justiție s-a declarat inadmisibil recursul depus de ÎCS „Seksimp Group” SRL (f.d.62-64).

Astfel, Colegiul reține că la examinarea litigiului nemijlocit între ÎCS „Seksimp Group” SRL și SRL „Triftex Impex”, obiectul căruia a fost însăși contractul de locațiune a grajdurilor pentru creșterea porcinelor și a terenului aferent din 18 iunie 2010, s-au stabilit circumstanțele încheierii și executării contractului acestuia și în consecință, s-a constatat că rezilierea acestuia a avut loc ca rezultat al acțiunilor culpabile ale ÎCS „Seksimp Group” SRL, fiind prejudiciată SRL „Triftex Impex”.

Colegiul ia în considerare și faptul că în cadrul aceluiaș litigiu a fost constatat faptul că Igor Doicov nu a participat la încheierea contractului de locațiune din 18 iunie 2010, rezultând din probele administrate, inclusiv și înscrisurile prezentate de Svetek Blaz, ceea ce se desprinde din textul actelor de dispoziție menționate supra.

La caz, Colegiul precizează că prin acțiunea depusă, ÎCS „Seksimp Group” SRL pretinde că contractul de locațiune a grajdurilor pentru creșterea porcinelor și a terenului aferent din 18 iunie 2010, încheiat între ÎCS „Seksimp Group” SRL și SRL „Triftex Impex”, a fost întocmit de către pîrîtul Igor Doicov și a fost pus la dispoziția directorului ÎCS „Seksimp Group” SRL- Svetek Blaz, iar Igor Doicov ar fi introdus intenționat contul personal al lui Svetek Blaz, în loc de contul ÎCS „Seksimp Group” SRL.

În acest sens, instanța de recurs consideră justă aprecierea instanțelor ierarhic inferioare referitor la faptul că ÎCS „Seksimp Group” SRL nu a prezentat careva probe care să ateste că contractul nominalizat ar fi fost întocmit de către pîrîtul Igor Doicov, iar acțiunile acestuia ar fi provocat careva prejudicii ÎCS „Seksimp Group” SRL.

La fel, Colegiul ia în considerare și faptul că avocatul Igor Doicov a reprezentat interesele SRL „Triftex Impex” în cadrul procedurii de executare ce viza contractul de locațiune, începînd cu a doua jumătate a lunii mai a anului 2011, cînd a fost angajat pentru a reprezenta interesele întreprinderii creditoare în procedura de executare intentată în baza documentului executoriu emis în baza hotărîrii din 18 aprilie 2011 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, cînd a și aflat de existența societăților ÎCS “Seksimp Group” SRL și a SRL “Triftex Impex”, fapt constatat și de instanțele ierarhic inferioare.

Prin urmare, Colegiul consideră corectă aprecierea instanțelor ierarhic inferioare precum că pîrîtul Igor Doicov nu a participat la încheierea contractului de locațiune a grajdurilor pentru creșterea porcinelor și a terenului aferent din 18 iunie 2010, între ÎCS “Seksimp Group” SRL și SRL “Triftex Impex”.

Mai mult de atît, este inexplicabilă poziția reclamantului, în condițiile cînd acesta nu a demonstrat de unde puteau să fie cunoscute pîrîtului datele lui personale, cu atît mai mult contul bancar.

Tot aici, este de menționat că în cererea de apel datată cu 28 octombrie 2011 semnată personal de administratorul ÎCS “Seksimp Group” SRL- Svetek Blaz, se indică că între agenții economici a fost încheiat contractul de arendă (locațiune) și el fiind unicul fondator al ÎCS “Seksimp Group” SRL, a indicat rechizitele bancare și numărul contului ce-i aparține (f.d.38).

Din cererea de recurs din 12 iulie 2012 depusă de către ÎCS “Seksimp Group” SRL rezultă că contractele au fost încheiate în Slovacia, iar administratorul “Triftex Impex” SRL s-a deplasat în Slovacia în vederea încheierii acestuia (f.d.42), iar conform scrisorii adresate Curții Supreme de Justiție de către Svetek Blaz, se indică expres că “Контракт составил и подписал сам Стримбей Валерий в Любляне ЕС. Словения” (f.d.53), ceea ce denotă că datele bancare din partea ÎCS “Seksimp Group” SRL necesare încheierii contractului puteau fi oferite doar de Svetek Blaz, în condițiile când acestea nu sunt publice și nu pot fi oferite terților de către instituțiile financiare ale RM, fapt corect apreciat și de instanțele ierarhic inferioare.

În contextul celor menționate, Colegiul apreciază ca fiind corectă constatarea instanțelor ierarhic inferioare referitor la lipsa acțiunii prejudiciabile a lui Igor Doicov pretinsă de reclamant prin faptul că contractul ar fi fost întocmit de către pîrîtul Igor Doicov, care și ar fi introdus intenționat date eronate în conținutul contractului.

Din răspunsul Serviciului Grăniceri al Republicii Moldova din 03 martie 2012 rezultă că Svetek Blaz a plecat din Republica Moldova la data de 20 februarie 2009 și pînă la data de 03 martie 2012 nu a intrat pe teritoriul Republicii Moldova (f.d.65), astfel se exclude întîlnirea nemijlocită între Igor Doicov și Svetek Blaz în vederea încheierii contractului de locațiune.

Colegiul consideră corectă constatarea instanțelor ierarhic inferioare precum că la data de 22 februarie 2011, SRL “Triftex Impex”, în persoana administratorului Valeriu Strîmbei, a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS “Seksimp Group” SRL la Judecătoria Economică de Circumscripție, și nu Igor Doicov, ca reprezentant al SRL “Triftex Impex”, cum invocă reclamantul.

Tot aici, este de menționat Igor Doicov a fost angajat ca avocat a SRL “Triftex Impex” în luna martie anului 2012, pentru participare în instanța de apel (f.d.55-61).

Mai mult de atît, din hotărîrea din 18 aprilie 2011 a Judecătoriei Economice de Circumscripție rezultă că Igor Doicov nu a participat la procesul respectiv, în condițiile când aceasta reflectă în conținut participanții la proces și poziția acestora (f.d.55-57).

Colegiul reține ca fiind corectă aprecierea instanțelor ierarhic inferioare referitor la faptul că avocatul Igor Doicov a reprezentat interesele SRL “Triftex Impex” în litigiu cu ÎCS “Seksimp Group” SRL privind rezilierea contractului din 18 iunie 2010 cu privire la locațiunea grajdurilor pentru creșterea porcinelor și a terenului aferent, încheiat între SRL “Triftex Impex” și ÎCS “Seksimp Group” SRL și încasarea prejudiciului material, începînd cu luna martie 2012, în instanțele de apel și recurs.

Mai mult de atît, reprezentarea intereselor SRL “Triftex Impex” de către avocatul Igor Doicov a avut loc în limitele legislației în vigoare, nu a fost recunoscută ca fiind în afara cadrului legal și nu constituie obiect de cercetarea a organelor de drept, or, în acest sens nu au fost prezentate careva acte prin care acțiunile lui Igor Doicov să fie recunoscute ilicite.

Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia instanțelor ierarhic inferioare precum că nu este confirmată poziția reclamantului referitor la faptul că datorită acțiunilor ilegale întreprinse de către Igor Doicov, începînd cu anul 2011 ÎCS

„Seksimp Group” SRL nu mai putea transmite în folosință grajdurile sale către D.O.O. SIMPEKS din Slovenia, circumstanță ce ar fi dus la nașterea obligației reclamantului de a achita față de compania dată prejudiciul material în sumă de 9000000 de euro, conform contractului încheiat la data de 09 ianuarie 2010 între ÎCS „Seksimp Group” SRL și D.O.O. Simpeks (Slovenia), cererea D.O.O. Simpeks din 02 noiembrie 2011 și acordul de închidere a datoriei din 08 ianuarie 2014 (f.d. 11-14).

La caz, Colegiul remarcă că contractul de locațiune între SRL „Triftex Impex” și ÎCS Seksimp Group” SRL a fost încheiat la data de 18 iunie 2010, iar contractul privind închirierea aceluiași bunuri, între ÎCS „Seksimp Group” SRL și D.O.O. Simpeks (Slovenia), a fost încheiat la data de 09 ianuarie 2010, cu mențiunea că la data de 01 ianuarie 2011 se vor transmite bunurile, în perioada când contractul între SRL „Triftex Impex” și ÎCS „Seksimp Group” SRL era încă valabil.

Tot aici, este de menționat că contractul încheiat între ÎCS „Seksimp Group” SRL și D.O.O. SIMPEKS din Slovenia stipulează obligația privind achitarea anuală a chiriei, însă rechizitele bancare lipsesc.

Mai mult de atât, Colegiul notează că fiind corectă constatarea instanțelor ierarhic inferioare referitor la faptul că prin Extrasul din Registrul bunurilor imobile se confirmă că ÎCS „Seksimp Group” SRL, începând cu data de 01 ianuarie 2011, avea posibilitatea reală de a dispune de bunurile sale, inclusiv și să le transmită terțelor persoane, or, careva probe care să ateste contrariul nu au fost prezentate.

Răspunderea delictuală se naște prin încălcarea unor drepturi absolute ale persoanei vătămate (dreptul de proprietate, la viață, sănătate etc.). De aceea răspunderea pentru dauna cauzată persoanei umane poate avea numai caracter delictual, independent de faptul se afla sau nu persoana vătămată în raporturi contractuale cu delincventul.

Pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenta delictului civil. Componenta delictului civil constituie o totalitate de elemente esențiale formulate de legiuitor ca necesare și suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale. Componenta delictului civil include următoarele elemente (condiții): prejudiciul, fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția. Acestea sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.

Astfel, Colegiul precizează că rezultând din condițiile obligatorii ce atestă existența prejudiciului, și anume: acțiunea ilicită a persoanei, culpa persoanei, prejudiciul cauzat, legătura causală dintre acțiunea ilicită a persoanei și prejudiciul cauzat, în raport cu circumstanțele cauzei, probele administrate, sub aspectul pertinentei și concludenței acestora, nu au confirmat existența condițiilor ce ar obliga pârîtul la plata prejudiciului ÎCS „Seksimp Group” SRL.

Cu referire la concluzia instanțelor ierarhic inferioare referitor la respingerea acțiunii ca fiind tardivă, Colegiul o consideră greșită, din următoarele considerente.

Conform art.267 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Astfel, prescripția extinctivă este termenul, la expirarea căruia în cazul în care acțiunea n-a fost înaintată, se stinge dreptul civil, apărut în urma delictului civil, la admiterea acțiunii- dreptul la apărare pe calea acțiunii civile – dreptul la acțiune. Prescripția extinctivă nu afectează dreptul subiectiv încălcat, prescripția se răsfrânge asupra posibilității exercitării forțate a dreptului la admiterea acțiunii, adică a dreptului la acțiune. De aici rezultă că prescripția extinctivă este determinată ca termenul pentru apărarea dreptului pe calea acțiunii în justiție (dreptul la admiterea acțiunii) a persoanei, dreptul căreia a fost încălcat.

Conform art. 272 alin. (1) Cod civil, termenul de prescripție extinctivă începe sa curga de la data nasterii dreptului la actiune. Dreptul la actiune se naste la data cind persoana a aflat sau trebuia sa afle despre încălcarea dreptului.

Conform aliniatului 4 al aceluiași articol, în acțiunile privind răspunderea delictuală, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data când păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască paguba și pe cel care răspunde de ea.

Astfel, legislația civilă face legătura dintre acțiunea termenului de prescripție cu încălcarea dreptului. Aceasta înseamnă că pînă în momentul în care dreptul subiectiv sau interesul protejat de lege nu sunt încălcate, nu poate fi vorba despre începutul curgerii termenului de prescripție. Termenul de prescripție în general nu curge dacă dreptul subiectiv, care se cere a fi protejat în general nu există

La caz, Colegiul relevă lipsa constatării perioadei cînd precum că au avut loc acțiunile ilegale ale pîrîtului în rezultatul căreia se pretinde recuperarea prejudiciului, ceea ce denotă că începutul termenului acesta nu poate fi considerat a fi iunie 2010 sau februarie 2011. Or, reclamantul invocă acțiuni întreprinse de către pîrît și după datele menționate și anume anul 2012 cînd pîrîtul a participat ca reprezentat al SRL „Triftex Impex” la executarea unor acte judecătorești.

Mai mult de atît, Colegiul reține că această circumstanță nu a fost constată nici de prima instanță și nici instanța de apel, însă concluzionînd asupra tardivității acțiunii instanțele de judecată au rezultat din poziția reclamantului, în condițiile cînd pretenția reclamantului a fost deja examinată sub aspectul temeiniciei, în consecință fiind respinsă ca neîntemeiată.

În circumstanțele de fapt și de drept menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul și va casa decizia din 08 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și hotărîrea din 10 iunie 2015 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, în partea respingerii acțiunii ca fiind tardivă.

În baza celor expuse, în conformitate art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Seksimp

Group” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează decizia din 08 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 10 iunie 2015 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea cu Capital Străin „Seksimp Group” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Igor Doicov privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, în partea respingerii acțiunii ca fiind tardivă.

În rest, decizia din 08 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 10 iunie 2015 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală